

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2017r.

sprawy **S. G.**

skazanego z art. 148§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w G. z dnia 28 kwietnia 2016r., sygn. akt II AKa .../16 utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 19 listopada 2015r. sygn. akt III K .../15

p o s t a n o w i ł

1 – oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,

2 – zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzuty związane z naruszeniami prawa, których miałby dopuścić się Sąd Okręgowy, gdy w istocie skierowana jest ona przeciwko ustaleniom faktycznym i ocenom dokonany przez Sąd I – instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523§1 k.p.k., który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

W istocie dla rozpoznania niniejszej skargi wystarczające jest wskazanie, że:

- art. 5§2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości którejś ze stron co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez ten sąd;

- naruszenie art. 2§2 k.p.k. i art. 4 k.p.k. nie może stanowić samodzielnej podstawy kasacyjnej, gdyż w tym przepisie sformułowano zasady generalne rządzących procesem karnym, które to zasady znajdują następnie konkretyzację w części szczegółowej kodeksu. Zatem treścią zarzutu może stać się jedynie naruszenie tych konkretnych, szczegółowo wskazanych przepisów, nie zaś zasady generalnej;

- art. 327§2 i 4 k.p.k. – z samej swojej treści nie jest przepisem skierowanym do sądu odwoławczego. Decyzje w tym trybie podjąć może bowiem jedynie prokurator nadrzędny nad prowadzącym postępowanie przygotowawcze albo sąd I instancji, do którego wpłynął akt oskarżenia.

Obrona w apelacji postawiła jedynie zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. W kasacji, nie zarzucono natomiast wprost, aby zarzut ten został wadliwi rozpoznany – brak podniesienia kwestii naruszenia art. 433§2 k.p.k., czy 457§3 k.p.k. Powyższe dodatkowo potwierdza, że kasacja skierowana została przeciwko rozstrzygnięciu Sądu I instancji, a w pewnej mierze kwestionuje również jakość postępowania przygotowawczego. W obu przypadkach, zgodnie z obowiązującymi przepisami procesowymi, w kasacji jest to niedopuszczalne.

W tej sytuacji, Sąd Najwyższy nie dostrzegając jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia kasacji wniesionej w niniejszej sprawie, orzekł, jak na wstępie.

Uwzględniając sytuację materialną skazanego, zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

